

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ŁĄCZNY

(...), dnia 23 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w (...) II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Osiński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Kamila Mołagowska

przy udziale Prokuratora: Danuty Goś-Wasilewskiej, Sławomira Fronczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 listopada 2016 roku, 9 stycznia 2017 roku w C.

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec:

P. W. (1), urodzonego dnia (...) w W., syna E. i W. z domu B.

skazanego wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 13 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K 47/12 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat; postanowieniem Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 15 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt VII Ko 177/14 zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt X K 47/12 w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 grudnia 2011 roku.
2. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 6 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K 916/12 za przestępstwo z art. 284§3 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 284§3 kk wymierzono skazanemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach 26 i 27 kwietnia 2012 roku.
3. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 18 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IV K 1422/12 utrzymany w mocy w tej części wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 18 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX Ka 55/14 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 maja 2012 roku do dnia 26 maja 2012 roku.
4. Sądu Rejonowego dla m. st. (...) – prawomocny w dniu 15 maja 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV K 1165/12 za przestępstwo z art. 177§2 kk i na podstawie art. 177§2 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat; na podstawie art. 42§1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat.

5. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 23 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt V K 83/14 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach 19 i 20 grudnia 2013 roku.

6. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 30 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IV K 516/13 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk wymierzono skazanemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. Sądu Rejonowego w (...) – prawomocny w dniu 9 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 381/15 za przestępstwo z art. 280§1 kk i na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 60§3 kk w zw. z art. 60§6 pkt 2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 4§1 kk, art. 70§1 pkt 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat.

orzeka:

1. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk, art. 89§1b kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach w sprawach o sygn. akt X K 47/12, IV K 1422/12, IV K 1165/12, V K 83/14, IV K 516/13 i II K 381/15 i wymierza skazanemu P. W. (1) karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

2. W pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

3. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy: dzień 17 grudnia 2011 roku, od dnia 24 maja 2012 roku do dnia 26 maja 2012 roku, od dnia 19 grudnia 2013 roku do dnia 20 grudnia 2013 roku.

4. Na podstawie art. 572 kpk w zakresie sprawy o sygn. akt X K 916/12 i orzeczonej kary pozbawienia wolności postępowanie umarza.

5. Przyznaje adwokatowi K. K. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 144 (sto czterdzieści cztery) zł oraz 23% podatku VAT od tej sumy, tytułem wynagrodzenia obrońcy z urzędu.

6. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 641/16

UZASADNIENIE

Skazany:

P. W. (1), urodzony dnia (...) w W., syn E. i W. z domu B..

Wobec skazanego wszczęto postępowanie o wydanie wyroku łącznego. Bliższej analizie należy poddać następujące wyroki:

1. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 13 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K 47/12 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat; postanowieniem Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 15 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt VII Ko 177/14

zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt X K 47/12 w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 grudnia 2011 roku.

2. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 6 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K 916/12 za przestępstwo z art. 284§3 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 284§3 kk wymierzono skazanemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach 26 i 27 kwietnia 2012 roku.

3. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 18 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IV K 1422/12 utrzymany w mocy w tej części wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 18 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX Ka 55/14 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24 maja 2012 roku do dnia 26 maja 2012 roku.

4. Sądu Rejonowego dla m. st. (...) – prawomocny w dniu 15 maja 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV K 1165/12 za przestępstwo z art. 177§2 kk i na podstawie art. 177§2 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat; na podstawie art. 42§1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat.

5. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 23 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt V K 83/14 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach 19 i 20 grudnia 2013 roku.

6. Sądu Rejonowego dla (...) – prawomocny w dniu 30 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IV K 516/13 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk wymierzono skazanemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. Sądu Rejonowego w (...) – prawomocny w dniu 9 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 381/15 za przestępstwo z art. 280§1 kk i na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 60§3 kk w zw. z art. 60§6 pkt 2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 4§1 kk, art. 70§1 pkt 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat.

Ponadto należy wskazać, że skazany zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt X K 916/12.

Dalej, dokonując oceny prawnej sprawy, przypomnieć trzeba, że ustawa karna, również w zakresie orzekania kary łącznej, w sposób istotny została zmieniona. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) nadała nowe brzmienie przepisom rozdziału IX. Ustalić należy na wstępie, jakie przepisy znajdują zastosowanie w tej sprawie. Zgodnie z art. 19 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy przepisów obowiązujących po 1 lipca 2015 roku dotyczących wymiaru kary łącznej nie stosuje się do kar orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015 roku, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku ze skazaniem po dniu wejścia w życie tejże ustawy. Wobec skazanego zapadły również wyroki, które stały się prawomocne po 30 czerwca 2015 roku. Fakt ten nie tyle nawet aktualizuje konieczność wydania wyroku łącznego, co jest oczywiste, ale przede wszystkim narzuca potrzebę oceny konkurencji ustaw karnych, którą z nich należy zastosować. Innymi słowy sam fakt kolejnych skazań otwiera możliwość (a raczej czyni obowiązkiem) orzeczenia kary łącznej, natomiast okoliczność, że część wyroków zapadła po 1 lipca 2015 roku sytuuje dodatkowy obowiązek sądu oceny kwestii, jaką ustawę zastosować.

Art. 19 cytowanej ustawy nie rozstrzyga tej kwestii (rozstrzyga jedynie, że jeżeli wszystkie kary były orzeczone przed 1 lipca 2015 roku to nie można stosować przepisów nowych), bo w tym zakresie znajduje zastosowanie ogólna reguła art. 4§1 kk. Wobec tego rozstrzygnąć należy, czy do tej sprawy przyjąć należy ustawę karną w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku, czy też ustawę obowiązującą po tej dacie. Dokonując analizy tego zagadnienia należy, rzecz jasna, mieć na względzie cytowany art. 4§1 kk, który stanowi, że zastosowanie znajdzie ustawa obowiązująca poprzednio, czyli przed 1 lipca 2015 roku tylko w wypadku, jeśli jest dla skazanego względniejsza. W tej sprawie, w ocenie sądu rejonowego, nie powinno budzić wątpliwości, że łagodniejsze (korzystniejsze) dla skazanego rozwiązanie zawiera ustawa karna obowiązująca od 1 lipca 2015 roku. Na początek wskazać należy, że według stanu prawnego sprzed tej daty wymierzenie kary łącznej było możliwe jedynie w sytuacji szczególnego zbiegu przestępstw, to znaczy połączenie kar było dopuszczalne tylko wtedy, gdy czyny były popełnione przed datą pierwszego, nawet nieprawomocnego wyroku. Dokonując analizy cytowanych skazań P. W. to, jak wynika z dat orzeczeń oraz dat przypisanych czynów, w tak rozumianym zbiegu przestępstw pozostają wszystkie wymienione czyny objęte powołanymi na wstępie wyrokami, za wyjątkiem czynów objętych wyrokami w sprawach o sygn. akt V K 83/14 i II K 381/15. Odnośnie tego drugiego wyroku to będzie on przedmiotem dalszych rozważań. Z kolei wyrok w sprawie V K 83/14 to czyn objęty tym wyrokiem został popełniony w dniu 19 grudnia 2013 roku, po dacie wyroku ze sprawy X K 47/12 (wyrok ten jest pierwszym chronologicznie wyrokiem kolejnej grupy przestępstw). Stąd zastosowanie przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015 roku powoduje, że kara łączna jest orzeczona właśnie w takiej konfiguracji: wszystkie powołane na wstępie wyroki za wyjątkiem spraw o sygn. akt V K 83/14 i II K 381/15. Suma kar z tych spraw to 60 miesięcy (X K 47/12, X K 916/12, IV K 1422/12, IV K 1165/12, IV K 516). Takie zatem pozostają górne granice kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu przepisów „starych”. Do tego dochodzą jeszcze 2 miesiące kary, odbywanej odrębnie od tej kary łącznej, ze sprawy V K 83/14. Tak zatem kształtuje się kara na zasadach obowiązujących do 30 czerwca 2015 roku. Dolne granice kary pozostają takie same (24 miesiące ze sprawy IV K 1422/12). W pozostałym zakresie nic się nie zmieni. Wracając do wyroku w sprawie II K 381/15 to czyn z tej sprawy został popełniony w dniu 7 sierpnia 2001 roku. Powoduje to, że w „starym” stanie prawnym nie podlega on łączeniu z żadną z cytowanych na wstępie spraw i konieczne jest odwołanie się do wcześniejszych wyroków. Jednocześnie czyn ten został popełniony przed dniem 8 czerwca 2010 roku, kiedy to zmieniono art. 89 kk pozwalający orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia z kary z warunkowym zawieszeniem. Co do tego wyroku – w takiej sytuacji - postępowanie winno być umorzone. Wreszcie przed cytowanymi wyrokami zapadły wobec skazanego cztery orzeczenia: przed datą czynu ze sprawy X K 47/12. Jedno wymierzało karę grzywny i jest poza rozważaniami; pozostałe takiej kary nie orzekły. Porównanie dat czynów i wyroków w tych sprawach: II K 765/98, III K 281/04 i II K 945/05 wskazuje, że każdy czyn jest popełniony po dacie wyroku go poprzedzającego. Sąd już pomija fakt, że wyroki te są w całości wykonane. Zatem z tych wyroków nie jest dopuszczalne orzeczenie kary łącznej, bo brak przesłanek. Stąd „stary” stan prawny pozwala orzec karę ze spraw wskazanych, gdzie górna granica kary łącznej to 60 miesięcy oraz dodatkowo, pozostająca poza zbiegiem przestępstw i karą łączną kara ze sprawy V K 83/14. Rzecz jasna również stosując przepisy „stare” była możliwość wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania z kar jednostkowych z warunkowym zawieszeniem, ale, jak wskazano, jedynie w wypadku, gdy czyny były popełnione po dniu 8 czerwca 2010 roku, kiedy w tym zakresie zmieniono art. 89 kk. Czyn ze sprawy IV K 1165/12 był po tej dacie i orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia jest dopuszczalne.

Inny wymiar kary jest określony na podstawie zasad orzekania kary łącznej ustalonych po 30 czerwca 2015 roku. Zgodnie z art. 85§2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa. W przedmiotowej sprawie P. W. w chwili wydania wyroku zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności ze sprawy X K 916/12. W takiej sytuacji łączeniu podlegają kary wykonywane pozbawienia wolności oraz kary z warunkowym zawieszeniem. Ustawa „nowa” zawiera jednak odmienne rozwiązania, jeśli chodzi o wymierzenie kary łącznej z kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Zgodnie z art. 89§1b kk sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W takiej sytuacji, zastosowania ustawy „nowej”, kara łączna obejmie również wyrok w sprawie II K 381/15 (co powoduje, w stosunku do poprzedniej „konfiguracji”, pogorszenie się sytuacji skazanego, bo do kary łącznej uwzględnić należy, wedle powołanego przelicznika, 6 miesięcy) oraz wyrok w sprawie

IV K 1165/12 (co powoduje poprawę sytuacji skazanego, bo do kary łącznej uwzględnić należy, wedle powołanego przelicznika, 9 miesięcy, nie zaś 18 miesięcy, jak w wypadku zastosowania ustawy „starej”). Stąd zastosowanie stanu prawnego po 30 czerwca 2015 roku powoduje, że suma kar jest niższa o 3 miesiące. Dalej stwierdzić należy, że suma kar z wyroków określonych w pkt. 1 orzeczenia w tej sprawie, jak to przyjął sąd – wedle tego przelicznika - to 55 miesięcy. Owa różnica 7 miesięcy między „starym” stanem prawnym (60 miesięcy oraz 2 miesiące ze sprawy V K 83/14) wynika z powołanych 3 miesięcy oraz tym, że stan prawny po 30 czerwca 2015 roku nie uwzględnia odbytych 4 miesięcy ze sprawy X K 916/12. Nawet uwzględnienie w „starym” stanie prawnym faktu, że owe 4 miesiące kary ze sprawy X K 916/12 skazany odbył i okres ten podlega zaliczeniu na poczet ewentualnej kary łącznej, to i tak skazany zyskuje 3 miesiące, gdy stosuje się „nowy” stan prawny, w wyniku przeliczenia kar z warunkowym zawieszeniem. Dlatego zastosowanie stanu prawnego po 30 czerwca 2015 roku powoduje, że jest niższa suma kar podlegających rozważeniu. Zastosowanie zasad łączenia kar ustalonych przed 1 lipca 2015 roku powoduje, że będą wymierzone dwie kary: jedna łączna w wymiarze od 2 lat do 60 miesięcy oraz druga w wymiarze 2 miesięcy. Stan prawny od 1 lipca 2015 roku granice te określa od 2 lat do 55 miesięcy. Owa druga sytuacja jest bardziej korzystna dla skazanego. Jest niższa zarówno dolna, jak i górna granica kary łącznej pozbawienia wolności. Możliwość – nawet potencjalna – wymierzenia surowszej kary czyni stan prawny sprzed 1 lipca 2015 roku jako mniej korzystny. Po wtóre zauważyć należy kolejną przesłankę, która wskazuje, że ustawa „stara” jest mniej korzystna. Zgodnie z art. 85a kk orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Poprzedni stan prawny nie formułował takich dyrektyw. W tej sprawie P. W. posiada, zdaniem sądu rejonowego, pozytywną opinię z jednostki penitencjarnej, wskazującą również na fakt jego współpracy z organami ścigania. Poprzedni stan prawny pozwalał w wymiarze kary uwzględnić opinię o skazanym, ale w głównej mierze wymiar kary łącznej opierał się na związku przedmiotowo – podmiotowym pomiędzy czynami. Taki związek w tej sprawie nie jest istotny; są czyny przeciwko mieniu, z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W takiej sytuacji wymiar kary opierający się na celach wychowawczych i zapobiegawczych, nie analizujący związków pomiędzy czynami, jest korzystniejszy dla P. W.. Dlatego sąd przyjął stan prawny obowiązujący od 1 lipca 2015 roku.

Ponieważ skazany odbył karę w sprawie X K 916/12 co do niej sąd postępowanie umorzył. Należy odnotować, że uchylono art. 92 kk pozwalający orzec karę łączną z wyroków już wykonanych.

Jak wskazano, zgodnie z art. 86§1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy. Zgodnie z tym przelicznikiem powołane już wcześniej granice kary łącznej pozbawienia wolności to 2 lata pozbawienia wolności oraz 55 miesięcy pozbawienia wolności (4 lata i 7 miesięcy).

Oceniając przesłanki wymiaru kary to na niekorzyść skazanego świadczy, iż P. W. (1) jest osobą wielokrotnie karaną. Mimo zapadających wyroków, odbywanych kar pozbawienia wolności, nie rozumiał on naganności swojego zachowania. Obecnie taką postawę, jak się wydaje, skazany zmienił. Ponadto wymierzona kara łączna pozbawienia wolności obejmuje sześć wyroków. Jej ukształtowanie nie może polegać na tym, aby kara ta „znosiła” część skazań. Stąd też cele kary łącznej winny uwzględniać fakt, że P. W. (1) jest osobą wielokrotnie karaną. Na korzyść sąd poczytał, jak określono, pozytywną opinię z jednostki penitencjarnej świadczącą o zmianie postawy skazanego. Jednocześnie kara łączna w niższym wymiarze mogłaby rodzić publiczny osąd bezkarności sprawcy.

Wszystko to uzasadnia karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył okresy wynikające z zaliczenia w wyrokach jednostkowych: dzień 17 grudnia 2011 roku, od dnia 24 maja 2012 roku do dnia 26 maja 2012 roku, od dnia 19 grudnia 2013 roku do dnia 20 grudnia 2013 roku.

Obrońcy z urzędu za dwie rozprawy stosownie do §17 ust. 5 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801) sąd przyznał wynagrodzenie wraz z kwotą podatku.

Rozprawa nie była szczególnie skomplikowana. Nie uzasadnia to przekroczenia opłaty maksymalnej - §4 ust. 1 i 2 w/ w rozporządzenia.

Kosztami procesu obciążono Skarb Państwa mając na uwadze ogólnie uznawaną regułę, mającą oparcie w art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.), że w sprawie o wyrok łączny to ten podmiot ponosi koszty procesu.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.